

Posudek na bakalářskou práci Ireny Kuncové

Název práce: **Pozitivní opatření na podporu rovného postavení žen ve společnosti.**

Koncept a praxe.

Posudek zpracovala: Doc. PhDr. Blanka Knotková-Čapková, Ph.D.

Irena Kuncová si za téma bakalářské práce zvolila **téma** pozitivních opatření. Zejména v českém odborném i politickém kontextu je živě diskutované a velmi aktuální. **Vymezení tématu** je ovšem dle mého názoru trochu nad možností bakalářské práce. Autorka sama v Závěru přiznává, že se jí podařilo zpracovat jen část z předpokládaného záběru, což nepřekvapuje a samo o sobě by práci neznehodnocovalo. Spíše bylo třeba hlubší redakce a dodatečného zúžení tématu (například na trh práce), které by celkové koncepci prospělo.

Na práci kladně hodnotím zřetelnou snahu proniknout do teoretické podstaty problematiky, o čemž svědčí jak bibliografie, tak velmi (proporčně až příliš) obsáhlá **teoretická část** práce. U odborné literatury bych ještě uvítala její celkové kritické zhodnocení. S klíčovými pojmy se autorka vyrovnává na bakalářskou práci vcelku uspokojivým způsobem, i když některé části textu mají poněkud „konspektový“ charakter – např. ty, věnované jako zdroji publikaci Renzetti a Currana (z věty v kapitole 2.1.1. jsem mimochodem nepochopila, jak je diplomandka genderově vnímá: „Podle americké sociologů Renzetti a Curran...“, str. 12). Teorii se autorka celkem snaží propojovat průběžně s empirickou částí, což je chvályhodné; některé části jsou ale zařazeny ne zcela uvážene, např. kapitola 3.4.6.3. (Systémy kvót) by měla patřit do teorie, ne do empirické části (poznámka ke kvótám: autorka je řadí vesměs k „tvrdým“ afirmacím, což není tak jednoznačné; rozdělují se i měkké a tvrdé kvóty). Za velmi problematický považuji výraz „typicky ženská zkušenost“, uvedený dvakrát, na str. 11 a 34 (zde alespoň v uvozovkách) a prosím, aby jej diplomandka při obhajobě vysvětlila.

U **metodologie** chybí přesnější vymezení konečného vzorku zpracovávaných dokumentů, charakteristika v kapitole 3.1. je poněkud vágní. **Kategorizace** je bohužel dosti popisná a málo analytická, což je škoda. Je zde patrná snaha interpretační, ale bylo by třeba ji lépe argumentačně podložit: např. obecná paušalizující tvrzení typu „ženy v naší společnosti dávají přednost jistotě“ (str. 63). Byla bych zde očekávala více prostoru věnovaného neziskovému sektoru, ale to může být věcí diskuse u obhajoby. Shrnující kapitola 4. a Závěr ukazují sympatický zápal pro věc, i když někde hraničí s publicistickým pojetím (viz poslední odstavec na str. 70).

Po **formálně technické stránce** má práce opravdu velké rezervy. Odkazování je sice vcelku přiměřené, ale prakticky nikde není uváděna také stránka citovaného díla, i kde se jedná o úzký koncept. Struktura práce je zřejmě výsledkem promýšlení, je ale velice nepřehledná – ať už jde o graficky nijak nezvýrazněné nadřazené názvy kapitol, tak především o nepříjemný lapsus zapomenutého stránkování, což orientaci v textu nesmírně ztěžuje. V textu je mnoho překlepů (např. už v obsahu, „nástroj podpory rovnosti mu a žen“), chybných větných vazeb a nezřídka je tu chybná interpunkce. První větě v Závěru práce o „několikerém redigování“ se tak téměř nechce věřit.

Celkové hodnocení: Práce Ireny Kuncové vykazuje velký zájem o téma i samostatný přístup k jeho zpracování (byť mám k tomuto přístupu některé výše zmíněné výhrady). Autorka provedla obsáhlou rešerši dokumentů a prostudovala i dosti široký záběr odborné literatury. Do genderové teorie pronikla hlouběji než některé jiné bakalářské práce, které si tuto tematiku zvolily. Nedostatky práce vidím především v charakteristice metodologie, v převaze popisnosti nad analýzou, v místy povrchních interpretacích, některých vágních formulacích a především ve formálně technických nedostacích. Přikláním se k výsledné známce **dobře**.

V Praze, 12.10.2010